

[Niels Andersen]

en helt anden behandling af statsregnskaberne til. Ingen kan naturligvis være uenig i dette standpunkt, og jeg mener, tidspunktet er inde til, at vi ser på nogle flere af disse ting, således at vi virkelig får gjort noget alvorligt ved det. Havde der blot inden for denne etat været mulighed for at lægge kursen om, da man kunne se, at forretningen begyndte at gå skævt, ville meget have set anderledes ud. En forretningsmand ville straks have ændret sine dispositioner, men i det foreliggende tilfælde har man blot ladet 7 og 9 være lige og møder med et dundrende underskud. Hvis vi i tide på en helt anden måde havde givet vore ledende embedsmænd større ansvar, er jeg overbevist om, at forretningsmæssige dispositioner kunne have reddet etaten.

Jeg er ganske på det rene med, at gennemførelsen af blot nogle af de tanker, som dette forslag indebærer, kræver lange og store overvejelser fra politikernes side, men ville det ikke være en idé, at vi fik en tilbundsående analyse, der én gang for alle kunne overbevise medlemmerne i dette ting om, at teorien om, at staten skal blande sig så lidt som muligt, er en rigtig opfattelse?

Glensgård (FP):

Fremskridtspartiet er i lidt af et dilemma: på den ene side vil vi gerne bakke finansministeren op, på den anden side er vi uenige med socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Thomsen. Hr. Ole Thomsen gik nemlig på talerstolen og sagde: vi må sikre i fremtiden – hvis socialdemokratiet skulle bestemme – at langt flere områder kommer ind under den offentlige sektor. Det er vi uenige i, men på den anden side er vi enige med finansministeren i, at der findes områder, som nødvendigvis må styres af staten, primærkommunerne og – så længe vi har amterne – amterne.

Det vil være forkert at følge hr. Niels Andersens tanker gående ud på, at hvis bare det havde været embedsmændene, der bestemte her i samfundet, var det gået meget bedre. Man kan selvfølgelig sige, at det var en karakteristisk af hr. Niels Andersens parti, at han mente, at hvis man bare havde ladet være med at stemme konservativt, men direkte havde bedt embedsmændene om at styre samfundet, var det gået bedre.

Men når det er sagt, vil jeg også give hr. Mølgaard ret i, at politikerne er nogle elendige styringsøkonomer. Den udvikling, der er sket i såvel postvæsenet, DSB og Det kongelige Teater som tøjhusmuseet, og hvad vi nu ellers kan nævne, er ene og alene politikernes ansvar; der findes ikke andre, der har ansvaret. At politikerne er nogle elendige økonomer, kan vi ikke laste hverken embedsmændene eller andre for, det må vi laste dette hus for.

Men når hr. Ole Thomsen talte så meget om, at det ville være forfærdeligt, om vort gode postvæsen skulle ind i en anden styringsform, må jeg sige: nej, hr. Ole Thomsen, det vil sandelig ikke være forfærdeligt, tværtimod. Denne etat skal stadig væk være styret fra dette hus. Nu er vi jo så heldige, at vi har ministeren for offentlige arbejder til stede, og jeg ville gerne have bare et anerkendende nik fra ministeren, der viser, at han også er indstillet på, at der etableres en anden styringsform i P&T, så vi undgår de kæmpeoverskrivelser, der har været tale om.

Hr. Mølgaard nævner i bemærkningerne til sit forslag, at det var godt, om de mennesker, som var i den enkelte produktionssektor, hvad enten det nu er P&T, tøjhusmuseet eller Det kgl. Teater, selv afgjorde, hvad indtægterne skulle bruges til. Efter vores opfattelse er der mange følgevirkninger af, at en bestemt sektor vokser. Hvis man nu forestillede sig, at eksempelvis museerne begyndte at vokse vanvittigt, ville det give følgevirkninger ud i samfundet, som i hvert tilfælde fremskridtspartiet ikke ville acceptere. Men hvis hr. Mølgaard vil gå så vidt som til at sige direkte: godt, så er vi klar til at sælge tøjhusmuseet til et privat foretagende, som vil lave profit på det, ja, så kan vi nok støtte hr. Mølgaard, for så er det ude af vores regie. Men indtil da mener jeg vi bør have fuld styring af det.

Nu sigter retsforbundets forslag vel hovedsagelig på de store statsvirksomheder: skovvæsenet, P&T, DSB, og dér mener vi altså, at det er politikernes ansvar at sørge for at få deres økonomi rettet op. Det er politikernes ansvar, at det er gået så dårligt, som det er, og det skal vi ikke bare skyde fra os ved at sige, at nu bliver de selvstændige selskaber, som må anmode om statstilskud, hvorefter de selv skal styre i fremtiden.